

Betragtning. Smidlertid er jeg i min Konklusion ingenlunde saa uenig med det ærede Medlem og de ærede Forslagsstillere. Thi naar man stiller sig netop paa det Standpunkt, at Staten er en naturlig Formynder for de umyndige eller gør sig dertil og paatager sig det store Ansvar og Arbejde, der er forbundet med at anbringe deres Midler sikkert samt paalægger en stor Del af sine Beboere et ikke ringe privat Arbejde med gratis at administrere deres Sager — i alt Fald enkelte Laanebestyrelser have jo et ikke altid ringe Arbejde i saa Henseende —, er det ganske naturligt, at Staten ogsaa maa kunne se bort fra alt, hvad der hedder finansielle Operationer til Fordel for de umyndige. Hvad den skal stifte dem, er ganske simpelt den virkelig gældende Rente for aldeles fortrinlige, uomtvistelige Sikkerheder. Spørgsmaalet bliver altsaa i Virkeligheden ganske simpelt dette: Er denne Rente i Øjeblikket 4 pCt. eller ikke? Og da forekommer det mig ganske vist, at man maa indrømme, at Renten for allerbedste Sikkerheder er ikke 4 pCt. i dette Øjeblik. Altsaa: Overformynderiet maa som en tro Forvalter, men tillige som en ærlig Mand sige: Jeg kan ikke stifte Jer 4 pCt. Det er faktisk Tilfældet, at Laanebestyrelserne ikke kunne faa anbragt Beløbene til 4 pCt. i de Kredse, hvor de skulle anbringe dem. Jeg kender ikke tilstrækkeligt Forholdene i Jylland, men her paa Øerne, i alt Fald i de Amter, jeg har erfaret det om, og specielt i det Amt, hvor jeg selv bor, Frederiksborg Amt, er det aldeles utvivlsomt en forsvindende Del, der kan blive anbragt til 4 pCt., saa det er bekendt nok, at der næsten til hver Termin forgæves indbydes bethdelige Beløb af Overformynderiet, thi der er ingen eller meget faa Laansøgere. Altsaa det er ganske naturligt, at man i saa Henseende kunde overveje, om ikke Renten burde nedsættes, og Overformynderiets Bestyrelse ganske simpelt have Bemyndigelse til at laane ud under de 4 pCt. Det er jo saaledes, at de 4 pCt. ligesom have haft en historisk Hævd her i Landet. Der var en Tid, hvor mange Mennesker, naar de ikke specielt vare Forretningsfolk, troede, at 4 pCt. var noget, man hverken kunde komme over eller under. Det var en Gang slaaet fast, og det kunde aldeles ikke blive anderledes, mente man. I de gode Tider, da Renten steg, opdagede man imidlertid, at det aldeles ikke slog til; selv med god Sikkerhed kunde man ikke faa Penge til 4 pCt. Nu opdager man det modsatte. Det viser sig, hvad vist ingen havde ventet for en halv Snes Aar siden, at det er en næsten antilveret Rente for virkelig

fine Sikkerheder. Det er altsaa ganske naturligt, at Spørgsmaalet rejsses hver Gang Renten svinger enten op over 4 pCt. eller ned der under. Men saa bør det heller ikke glemmes, at under den lange Periode, hvor man meget godt kunde faa over 4 pCt. Rente, blev man ved at holde fast ved Lovens Bestemmelser, ganske simpelt naturligvis, fordi Interesserne i at holde paa dem vare saa overordentlig stærke. Nu bør man derfor være forsigtig med ikke at svinge for langt til den anden Side, og ikke ligesom være i første Linie med at komme ned med Renten, men man skal følge forsigtig og gradvis med i saa Henseende, og navnlig, forekommer det mig, at man af praktisk politiske Grunde ikke bør slaa $3\frac{1}{2}$ pCt. fast i Loven; thi vi saa, hvor umuligt det var at komme fra den lovbestemte Rente, da de umyndige virkelig havde Krav paa at komme noget højere op, og slaa vi nu det fast, kunne vi være ganske sikre paa, at selv om det bliver muligt senere at faa højere Rente for sine Ublaar, vil man dog blive staaende ved de $3\frac{1}{2}$, og det vil blive meget vanskeligt at faa denne Rentefod forandret. Vil man altsaa stille sig paa Standpunktet som den tro Forvalter og ikke tage alle disse Udenoms-Hensyn, som den ærede Ordfører nævnte, og som man jo ligefrem kan betegne som politiske Hensyn, dikterede af Ejendomsbefiddernes Forlegenhed i dette Øjeblik paa Grund af de nedadgaende Konjunkturer, og vil man virkelig hævde sin Frihed til at varetage de umyndiges Tarv paa retfærdig Maade, forekommer det mig urigtigt at slaa fast i Loven, at Rentefoden er $3\frac{1}{2}$ pCt., hvorimod man kan give det som en Bemyndigelse til Overformynderibestyrelsen til at gaa under 4 pCt. — Jeg skal ikke indlade mig paa de enkelte Bestemmelser i selve Lovforslaget, thi det er klart, at jeg ikke kan give dette Forslag min Stemme, hvorimod det forekommer mig, at Tiden er kommen til at tage under Overvejelse — det maatte altsaa være i et Udvalg —, om man ikke ved at give en Bemyndigelse som den, jeg har talt om, eller paa anden Maade, kan raade Bod paa den Ulempe, at de umyndige i dette Øjeblik faa en højere Rente, end de efter Sagens Natur i Virkeligheden skulde have. Og man vil ikke kunne vedblive dermed, thi naar Staten giver dem 4 pCt. og ikke selv kan anbringe Pengene til den Rente, ja ikke en Gang lobe anordningsmæssige Effekter til den Pris, er det klart, at man arbejder sig hen til en Tilstand, hvor det er nødvendigt at foretage en Lovforandring. Den højtæredede Justitsminister udtalte — saaledes